

Nedenstående beretning er skrevet af Finn Agerbo Nielsen fra Åskov cykelmotion som jeg 2 gange har kørt Paris-Brest-Paris med og som jeg delte værelse med på denne tur, jeg har fået lov til at bruge hans udmærkede beretning her, da den godt fortæller om nedenstående tur og derved måske kan give andre lyst til at prøve denne udfordring. Løbet og området kan jeg varmt anbefale til folk som har godt med kilometer i benene og som godt kan lide at "klatre" for det kommer i til !!!.

Mvh. Per Skjødt

Les Trois Ballons d.12-6-2004
(De 3 Balloner)

Først på året spurgte Holger om jeg ville med på denne tur til Alsace og køre et løb på 205 km med 4300 højdemeter, selvfølgelig ville jeg gerne det. Jeg havde godt set for et par år siden at der var startet et motionsløb dernede, så det kunne være spændende.

Nå men så skulle der jo til at trænes så man kunne bestride de bjerge der var, (jeg er ikke god til at køre opad) med 92 kg skal der trædes, men fuldføre skal jeg nok.

Foråret var træls jeg kunne ikke følge med på hold 1 hvor jeg normalt kører, om det skyldtes at man havde kørt PBP året før og hvor der som regel kommer en down periode kan måske være det.

Men efter at jeg havde kørt Grejsdalen kom det pludselig, det gør det nu altid efter den, for det er efter min overbevisning Danmarks hårdeste og bedst arrangerede cykelløb.

Vi var 20 mand som skulle ned og køre de 3 balloner, det var cykelklubben snedker/tømrer på CEU i Herning hvor Holger arbejder som havde lavet turen derned, og det er nogle hyggelige folk alle, så det kunne kun blive godt.

Vi startede ved CEU i Herning 10 juni kl.17.00 afsted til Frankrig, det er altid sjovt at køre i bus så langt og så høre folk snakke hvordan man griber det an, gearing køre opad hvad skal man have med på cyklen, nu har Holger og jeg kørt en del løb i bjerge så man ved som regel hvad man skal have med, jeg vil sige at denne her gang var jeg vist lidt for kålhøgen, min gearing var 39-27 hvor jeg godt kunne have brugt en trippel som de fleste franskmænd og såmænd flere herhjemme også bruger, så det kan være at man skal til at have cykel nr. 2 til race i stedet.

Jeg må sige at de der var med var der nogle der aldrig havde kørt i bjerge, blandt andet Karsten Kjær som kørte på MTB og kom igennem på 205 km virkelig flot præsteret, det er en mandfolkepræstation.

Fredag morgen velankommen til Champagnay som de første til at få startnumre, som lå klar i poser med en del cykelblade og andet + en chip som skulle spændes om benet så tiden kunne blive registreret, det er sådan at det gør de næsten alle steder pga. der er mange der snyder, hvad har de ud af det?

Champagnay ligger ca. 25 km udenfor Belfort hvor vi skulle være på hotel og hvor vores værelser først var klar kl. 15.30 så vi gik alle rundt i byen og fandt et sted hvor vi spiste pasta med rødvin til, det er så sundt. Vi gik så lidt rundt i byen som er en flot gammel by, som man nok kunne have brugt en del mere tid i.

Nå, vi kom på hotellet, fik et bad og hvilede os en times tid, jeg var sammen med Per Skjødt som jeg havde kørt PBP med 2 gange, så vi havde en del fælles, fin fyr, for øvrigt syntes han at jeg skulle anskaffe mig en trippel så jeg må nok hellere få mig taget sammen.

Efter vi havde sovet en times tid, begyndte vi at lægge tøj klar til næste dag, så det lige var til at hoppe i, man kan ikke undgå at bemærke at vi gjorde præcis det samme begge 2 det beviser måske lidt om, at man har prøvet det mange gange før.

Nå men så skulle vi igen ud i byen og have lidt pasta og rødvin som hører sig til, vi var samlet alle igen og det gør det hyggelig, efter at havde spist så hjem og knalde brikker.

Op kl. 04.45, vi kunne ikke få morgenmad på hotellet så tidlig, så efter cornflakes og kaffe som chaufførerne havde lavet i bussen, var vi klar, vi skulle starte kl. 07.15 og cyklerne skulle pakkes ud først, men det gik smertefrit, så rulle lidt rundt i området som summede af ryttere.

Nå men hen til starten som "skulle" være 07.15 men først blev 07.37, nå men starten gik, med tror jeg nok omkring 1000 mand og solen kom frem, så det så godt ud.

Den første stigning var op til Ballon de Servance på 1200 m og der var 23km til toppen det var 12 km opkørsel fra ca 470m og op til 1200 m så det var hård kost fra morgenen af, allerede her kan jeg mærke at jeg skulle have en anden gearing, men så skal der bare trædes det hårdere og det var ikke kun mig der havde det hårdt, det var jo rart at se.

Så lige af cyklen og få taget et billede og få vindvest og ærmer på, for med det regn der var kommet i løbet af ugen var det garanteret koldt på vej ned, og det var det også.

Der var ca. 14 km ned, jeg har godt kørt ned af mange bjerge hvor vejene var fine, men de første 5 km nedad her var forfærdelige huller og buler på vejen, så det var om at holde tungen lige i munden.

Vi kom ned i byen Thillot hvor der var et kryds i centrum hvor der var lidt forvirring der stod en officials og skulle fordele dem der skulle køre 109 km og 205 km, jeg tror det var på grund af at der nok er nogen der snyder, og det er da kun dem selv.

Nå ud af byen hvor vi snart kom i samlet flok frem til hvor opkørslen startede til den første stigning Col du Menil 621 m så derefter lidt ned og så op til Col d'Odere 884m, det var fine serpentiner sving næsten hele vejen op, der var godt nok nogle % på, men stille og roligt op hvor det første depot var og hvor der var frugtkage og tørrede abrikoser og tørrede ananas hvilket jeg aldrig havde fået før, nå men nedad igen til byen Kruth ca 65 km ude og der derefter ventede opkørslen til Le Markstein på 1112 m og Grand Ballon på 1325 m så ca. 900 m stigning på ca 27 km opkørsel.

Ja de fede må svede, og det gjorde jeg, men efter ca. 70 km kikkede jeg computeren hvor der stod 2 timer og 40 min. ja nu kunne man have kørt 107 km. Fjorden rundt i Skjern, som blev kørt samme dag, men nej nu sidder du her piner dig selv, og jeg kan li`det.

Det var en hård opkørsel, hvor der kommer nogle Vejle folk og hilser på, der bliver den store snakken for vi har det alle hårdt, men bliver dog enige om at Grejsdalen er nem, ligeledes op her er der repoer man kører på og det giver lidt luft, ja luft skal man have, og det får man. Man skulle tro at alle motorcykler i Frankrig var ude og køre den dag men ingen læ fik man af dem, det der kan være hårdt er når de drøner forbi en og man kan høre hvor lang tid de racer opad så tænker man, der skal du squ også op.

Lige idet man kom op ophørte trægrænsen og hvor kunne man se langt, alle bjerge i Alsace og bjerge mod Basel, af cyklen og få vindvest og ærmer på, for vi skulle cykle ca. 9 km hen ad bjergkammen hvor der var et sted hvor man kunne se ned i byen Kruth for derefter køre de sidste 212m op til Grand Ballon hvilket var hårdt.

Her var der depot, jeg ser at Holger og Peder fra Snejbjerg er klar til at køre nedad, men det kan jeg ikke nå, lidt efter mig kommer Michael også fra Snejbjerg, man kan ikke følges ad i et bjergløb det individuelt hvor stærk man er.

Her på toppen havde vi kørt 100 km på 4 timer og 45 minutter så det skulle kunne gøres på 10 timer, nå nu nedad ca. 19 km hvor jeg kom på ca 75 kmt., der var i nogle sving lagt brosten som Peder havde advaret os imod så godt det ikke var fugtigt/glat, ned i byen Willer Thur hvor vi kunne se op til Grand Ballon.

Nu videre op til Col du Hundsruck (ikke Hunds Røv ved Vejle) her syntes jeg at det begyndte at trække tænder, for det første var vejen meget ru og det steg godt nok kun op til 748m fra 373m over 7 km, herefter ned til 450m hvor vi skulle køre ca. 15 km på flad terræn men så var der squ modvind, det er vi godt nok vant til i Vestjylland men efter 5 ”knolde” er det lidt træls, jeg prøver at se om der er nogle at køre med, to er der godt nok men de vil ikke trække så hva faen så kører man bare.

Byen Sewen er der depot og der kommer Michael igen, han havde fundet en gruppe han kunne følges med. Vi stod snakkede om vi kunne nå bussen første gang den ville holde for at samle op i Champagnay, vi vil da prøve, men vi skulle først op til Ballon d'Alsace 1200m oppe fra 450m over 13 km så procenterne ville i hvert fald være der og der er kun en ting at sige: det var hårdt nu, men efter 160 km på toppen er der kun et der trækker, øllet der står i bussen.

Her oppe fra og ned gik det strygende, der var godt nok brosten igen men kun en var der, så bare af sted, lige lidt at drikke mens man kan ups det var nær gået galt for meget fart på i svinget og næsten ud i rabatten godt der ikke kom en bil, ned kom vi, Michael lå foran op til ham han var gået kold sagde han, ok jeg skulle nok trække jeg havde spist en af de tørrede ananas med sukker på og var godt kørende, godt nok skal der ikke prales men vi lå med ca. 35 indtil Champagnay efter 185 km kørsel, der var et lille depot hvor fik lidt appelsiner og vand for derefter at køre de sidste 20 km.

Champagnay ligger i 375m hvor vi skal op i 1200m hvor målet La Planche des Belles er, vi suser derudad og tænker nu er vi der snart, de siger at der skulle komme en 13 % stigning, vi tænkte nu må det da snart komme, vi kunne godt mærke at det steg langsomt, pludselig skulle vi dreje fra til højre, hold kæft mand det starter med et skilt 6km til toppen 9% den første km, nu kan jeg mærke at 92,5 kilo er for meget, skiltet 4 km lidt efter står der 1,5 km 10,5 % på, puha de fede sveder men det går da, 3 km nået lige efter står der 13,5 % over 1,2 km føj for den da, nej står ikke af før jeg er forbi dem, puha for den, nå af cyklen ikke noget med at stå stille går lige 20 m tror i så ikke at der

kommer de andre susende nedad, det er sku pinligt at stå her, nej tænker jeg 2 km igen, op og af sted med 10 i timen juhu der er mål, 10 timer 35 minutter viser diplommet og jeg er meget tilfreds med det, nu hen og aflevere sin chip mod 10 euro retur over og over for få lidt at spise og et glas cola, her møder jeg Michael hvor vi snakker om vi kan nå bussen, der er kun ca. 30 minutter til, vi ringer og hører om vi kan nå det, de venter, så vi suser nedad det går stærkt vi holder ca. 40 km i snit.

Ganske rigtig de venter på os så vi får cyklerne pakket ind i bussen og får så en øl uha hvor den gjorde godt, lige hvad vi trængte til, vi snakkede med de andre om hvordan de andre syntes om turen, de fleste syntes den var hård og at der nok skulle trænes lidt mere næste gang, for mit eget vedkomne syntes jeg at med 6 gode stigninger var det meget hårdt, særlig det sidste stykke det var virkelig hårdt, men umiddelbart et løb der er værd at satse på en anden gang.

Nå men tilbage til hotellet hvor et bad var skønt og så ud og spise og et par flasker rødvin til, derefter så hjem i kanen, for vi skulle præcis kl.08.00 søndag morgen køre til CEU i Herning og være der ved 22.00 tiden og var det også.

Jeg vil til slut sige tak til Holger pga. at jeg kom med på denne tur og dermed være sammen med nogle hyggelige mennesker, hvor både ung og gammel går i spænd, det er herligt og jeg kan se at det ikke bare er mig der bidt af en gal racer.

Skulle det gentage sig er jeg klar igen, der er mange løb rundt i verden man kan nå på en dagsrejse, men tak for en fornøjelig tur.

Mvh

Finn Agerbo Nielsen

Åskov Cyklemotion

NB: til orientering blev min egen tid på 9 timer 47 minutter, som "let" rakte til mit mål nemlig at prøve om jeg kunne køre på en sølv tid i min aldersklasse, men jeg var alligevel ærgerlig bagefter da jeg opdagede at jeg var meget tættere på en guld tid end jeg regnede med, tiden skulle være 9 timer 40 minutter så jeg manglede kun 7 minutter !!!.

Mvh. Per

